1 mayıs'ı tunç bileklerimizle yaşatıyoruz yaşatacağız

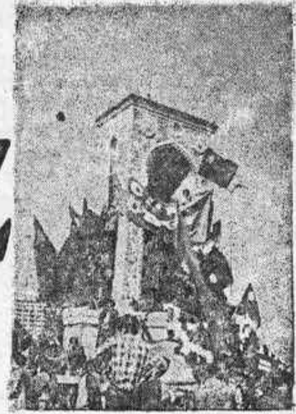
FAŞİZME KARŞI

GENÇ ÖNCÜLER

aylık siyasi gençlik dergisi sayı 3 mayıs 1979

genç öncü sesleniyor

GENEL MERKEZ'den

19 Nisan günü Genel Merkez olarak yapılan açıklama:

"1 Mayıs 1979, İstanbul'da, 1 Mayıs alanında kutlanılacaktır. Ülkemizin içinde bulunduğu koşullarda, faşizme yönelen adımlar karşısında bu kitlesel kutlama, işçi sınıfımızın, emekçilerin, tüm ilerici, demokrat, sosyalist kesimlerin faşizme karşı ne denli kararlı mücadele içinde olduklarının ve olacaklarının göstergesi olacaktır. Devlet kurumlarının 1 Mayıs'ı İstanbul'da kutlatmamaya yönelik girişimleri tümüyle anti-demokratiktir, çağın gerisinde kalmaktır. Bu girişimler, toplumun ve çağın gerisinde önlemler olmaları nedeniyle uygulanmaktan uzak kalacaktır.

İşçi sınıfı her türlü gerici girişimi aşarak, eylemin kitleselliğine gölge düşürecek en ufak maceracılığa geçit vermeyerek, 1 Mayıs'ı İstanbul'da kutlayacaktır.

Örgütümüz, Türkiye'nin tüm yörelerinden gelecek militanlarıyla 1 Mayıs günü İstanbul'da 1 Mayıs alanında olacaktır."

28 Nisan günü Genel Sekreter Ümit Buğdaycı'nın 28-29 Nisan 1960 olaylarıyla ilgili yaptığı açıklamanın son bölümü:

Demokratik hak ve özgürlüklerin alınmasında ve kullanılmasında 28-29 Nisan gibi bir geleneğe sahip Türkiye gençliği faşizme karşı sıkılmış bir yumruk olarak •1 MAYIS'TA 1 MAYIS ALANINDA omuz omuza olacaktır.

29 Nisan günü saat 14.30'da Genel Sekreter Ümit Buğdaycı'nın açıklaması:

"28 Nisan günü İstanbul'da sendikalar, DİSK ve örgütümüz şubeleri ve lokalleri; anti-demokratik ve yasa dışı bir tutumla, gerekçesiz aranmış, hiç bir "suç unsuru" bulunmamış ve ne varki örgütümüzün İstanbul ilindeki şubelerinin büyük bir bölümü kapatılmıştır.

TRT haber bültenlerine yansıdığı kadarıyla, bir şey bulamamaktan, dahası "şüpheli" kişi dahi bulamamaktan son derece rahatsız olmuşlardır.

Girişimleri işçi sınıfımızın en şanlı gününü kutlatmamayı başaran bir kaç ülkeden biri olabilmeye yöneliktir. Ama belirtelimki sökmeyecektir. 1 Mayıs, bu en şanlı günümüzü her türlü yasa dışı engellemeyi aşarak, en güçlü bir biçimde, 1 Mayıs alanında kutlayacağız. İşçilerin, emekçilerin bu hak ve görevlerini engellemeye, çağ dışı baskı yöntemleri yetmeyecektir."

1 Mayıs günü saat 15.30'da Genel Sekreter Ümit Buğdaycı'nın gelişmelere ilişkin açıklaması:

"Bugün, 1 Mayıs 1979 günü saat 10.15'de DİSK Genel Merkezi'nin önünde 1 Mayıs Emeğin Bayramını kutlamak için toplanan Türkiye İşçi Partililere konuşan TİP Genel Başkanı Behice Boran'a ve Türkiye İşçi Partisi üyelerine 77' 1 Mayıs'ı şehitleri için yapılan saygı duruşu sırasında devletin güvenlik görevlilerince havaya ateş açılarak saldırılmış, toplananlar yere yatırılarak dipçik ve coplarla azgınca dövülmüşlerdir. Behice Boran, önce zorla yakında bulunan evine götürülmüş, Boran tekrar dışarı çıkınca güvenlik kuvvetlerinin saldırısına uğramıştır. Saat 14.30'da DİSK Genel Merkezi önünde kanlar temizlenmeye çalışılmakta ve çevrede hep birlikte 1 Mayıs marşını söyleyen halın evlerine saldırılmaktadır.

"Bugün, 1 Mayıs 1979'da İstanbul'da devlet güvenlik görevlilerince dökülen kanların, 1 Mayıs'ın yasaklanmaya çalışılmasının, seçim meydanlarında "demokrasi" nutukları atarak hükümet olan CHP'den ve Başbakan Ecevit'ten başka sorumlusu yoktur. Ecevit'in demokrasiden ne anladığı ve neyi uygulamaya çalıştığı bu gün tüm çıplaklığıyla görülmüştür. Türkiye'de demokrasinin yaşamasını ve geliştirilmesini ne Ecevit gibi sözde "demokrasi" savunucuları ne de gerici, faşist güçler engelleyemeyecektir."

4 Mayıs günü Genç Öncü Genel Sekreteri Ümit Buğdaycı'nın Başbakana iletilen mesajla ilgili açıklaması:

"1 Mayıs Emeğin Bayramı'nı kutlamak üzere yasa dışı sokağa çıkma yasağını tanımayarak 1 Mayıs Alanı'na çıkan ve devlet güvenlik kuvvetlerinin yarattığı terörle gözaltına alınan tüm 1 Mayıs tutukluları zaman geçirmeksizin serbest bırakılmalıdır.

"İçlerinde Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Genel Başkanımız Abdurrahman Atalay ve diğer yönetici arkadaşlarımızında bulunduğu tutuklular, 1 Mayıs günü en doğal demokratik hakkımızı kullanırken gözaltına alınmışlardı. Bu hakkımızın kullanılmasının engellenmeye çalışılması yasalar karşısında suç oluşturmaktadır. Bu suçluların soruşturulması gerekirken arkadaşlarımız üzerindeki baskının sürdürülmesinin de tüm sorumlusu, 1 Mayıs'ı engellemenin olduğu gibi yine CHP hükümetidir, Başbakandır.

"Genel Başkanımız Abdurrahman Atalay, Merkez Yürütme Kurulu üyeleri Nüvit Özkan, Gürbüz Özaltınlı, Nezih Kuleyin ve tüm arkadaşlarımız için, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran ve tüm Partililer için Özgürlük".

faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler

Doğruluk Matbaası - İZMİR ● Son Baskı Ta. 12.5.1979

1 MAYIS DAYANIŞMASI

1 Mayıs'ı geride bıraktık.

Burjuvazi için tarihin çöp sepetine atılacağı günün yaklaştığının korkulu habercisi olması açısından, işçi sınıfı için ise beklenen güzel günlerin gün be gün yaklaştığını ve bu güzel günlerin kimler tarafından yaratılacağının kesin ve net olarak ortaya çıkması açısından tarihe geçecektir.

1 Mayıs, Türkiye sol hareketi bakımından bir ayraç noktasıdır. Özellikle politik perspektif, tutarlılık ve kararlılık noktalarını gözeterek 1 Mayısta alınan tavırları incelemek ve bazı çözümlere ulaşmak mümkündür.

1 Mayıs, sol hareketler açısından aldıkları tavırlarla bir sınav günü olmuştur. Bu sınavı bilimsel sosyalistler dışında ve özellikle kendilerini "işçi sınıfının yiğit öncüleri" olarak gösterenlerde dahil tüm sol akımların başarıyla verdiği söylenemez. Hatta kötü not aldıklarını söylemek daha uygun olacaktır.

Bu 1 Mayıs, sosyalizm mücadelesinde kimin ne kadar kararlı olduğunu, kimin ne kadar tutarlı olduğunu göstermiştir.

Bilimsel sosyalizm, günlük politik tavırların, tek tek olayların çözümlenmesini temel çelişki eksenine oturtarak yapar. Sınıf perspektifini bir an olsun göz ardı etmez. Bu açıdan 1 Mayıs'ın politik durum değerlendirmesi büyük önem taşıyordu.

1 Mayıs'ta temel ve uzlaşmaz çelişkiyi oluşturan sınıflar mücadelesinde, işçi sınıfının yanında demokratik toplumsal güçlerin birliğini, dayanışmasını ve mücadele azmini burjuvaziye göstermek mi başta geliyordu, yoksa demokratik toplumsal muhalefet içindeki çeşitli ayrılıkları ön plana çıkartan bir tutum içerisinde olmak mı başta geliyordu?

Diğer bir deyişle burjuvaziyle hesaplaşma günü olarak mı değerlendirilecekti, yoksa başka bir sol hareketle hesaplaşma olarak mı? Türkiyedeki sınıf mücadelesinin gereğini yerine getirmenin yolu, burjuvaziye ve onun sosyal demokrat iktidarına karşı, uyguladığı anti-demokratik baskıcı politikayı reddeden bir tutum içinde olmaktan geçiyordu. Bu tavrın somutlanışı ise 1 Mayısta 1 Mayıs alanında tüm demokratik toplumsal güçlerin omuz omuza olabilmesiydi.

Ne yazık ki işin ciddiyet ve önemini bilimsel sosyalistlerden başka kavrıyan çıkmadı.

Başta sınıf perspektifini yitirmiş olan "sosyalizm havarileri" meseleyi DİSK'le hesaplaşma olarak değerlendirdiler. Bu politik körlük onları burjuvaziden "takdir" almaya kadar götürdü. Ne yaptıklarını düşünüp, tartmak kendi sorunları. Bizim görevimiz bu ihanetin, İzmir'de kutladıkları "Çiçek Bayramının" hesabını sormak, tabanındaki olumlu unsurların konumlarını gözden geçirmelerini sağlamak.

30 yerde 1 Mayıs kutluyacaklarını ilan edenler, yayınladıkları 1 Mayıs bildirisinde "yürü sıkıyönetimin üstüne" sloganına yer verenler, söylediklerine ters bir konum içinde idiler. 1 Mayısı 1 Mayıs alanında kutlama kararlılığını gösterememe bir yana Tunceli de kutluyacaklarını önce ilan etmelerine rağmen Tunceli de sıkıyönetim uygulaması içine alınınca burada kutlamaktan vazgeçtiler. Bunların "sıkıyönetimin üstüne yürümekten" neyi anladıklarını kavramak mümkün değil.

En ilginç tavırda "dünkü ilanımız geçersizdir" diyenlerin tavrı idi. Buna tavır mı, yoksa tavırsızlık mı demek gerekir. Bunu değerlendirmeyi size bırakıyoruz.

Burada bahsetmemiz gereken bir başka husus da 24 Nisan'da yayınlanan deklarasyondur Bu deklarasyonda "DİSK'LE HESAPLAŞANLARIN" dışında tüm demokratik kitle örgütlerinin imzası vardır. Deklarasyonda "1 Mayısı 1 Mayıs alanında kutlamanın vazgeçilmez demokratik hak olduğu" belirtilmekte ve 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanında kutlama kararlılığı vurgulanmaktadır.

Bilimsel Sosyalistler, bu deklarasyonunun gereğini yerine getirmiştir. Ya ötekiler?

Yukarıda saydıklarımız ve diğerleri kaypak ve uzlaşmacı tavırlarından dolayı işçi sınıfı önünde hesap verecektir. Ve bu onların siyasal yaşamında her zaman taşıyacakları bir kara leke olacaktır. Bu kara lekeyi hiç bir zaman silemiyeceklerdir.

Tüm bunlara göre önümüzdeki görev nedir?

1 Mayıs'ta, iktidarı anti-demokratik politikasından vazgeçirme, demokratik mevzileri koruma yolunda önemli bir adım atılmıştır. Şimdi bu adımın geliştirilmesi, yeni adımların bunu takip etmesi gerekmektedir. 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmaları yönünde oluşan toplumsal tepkinin örgütlenmesi, bunun kamuoyuna yansıtılması görevi ile karşı karşıyayız. 1 Mayısta aldıkları tavır ne olursa olsun, demokratik toplumsal muhalefet içindeki örgütleri ve tek tek kişileri tutuklamalar karşısında tavır almaya zorlamak gerekmektedir.

1 Mayıs'taki tavrıyla hareketimiz, ilerici hareket içinde taşıdığı önemi bir kez daha göstermiştir. Bu politik üstünlüğü devamlı hale getirmek gerekmektedir. Bir taraftan yaptıkları yanlışlıkları sergileyip eleştirirken, diğer taraftan 1 Mayıs tutuklamaları karşısında somut tavır almaya zorlamak gerekmektedir.

Hareketimizin her hal ve şartta mücadelesini sürdürmesi esastır. 1 Mayıs'ta İstanbul'da sokağa çıkanlar, mücadele arkadaşlarının, işçi ve emekçilerin bilinçli ve öncü kesimlerininkendileriyle aynı düşüncede oldukları inancıyla, işçi sınıfı militanının sorumluluğu ile hareket etmişlerdir. Bizler bu tavrın takipçileri olarak üzerimize düşen sorumluluk ve görevleri yılmadan, yorulmadan, daha bir enerjik, gelebilecek baskıları göğüslüyerek sürdüreceğiz. Ve Sosyalist Türkiye' nin kurulmasında politik öncünün yolunda en ön safta bizler olacağız.

BASININ 1 MAYIS HÜCUMU

"Gözleri, kulakları, elleriyle, ayaklarıyla,
han, hamam, apartıman ve konaklarıyla
16 sayfaları, baskı makinaları-tanklarıyla,
çatal, pıçak, tabak ve bardaklarıyla,
yamak ve yardaklarıyla
hücuma kalktılar!...

Han, hamam, apartıman ve konaklarınızla,
çatal, pıçak, tabak ve bardaklarınızla
hücuma kalktınız!

Hak varsa eğer,
hücuma kalkmak hakkınız..."

Nâzım Hikmet

Rotatifler şöyle döndü:

"- HUZUR NAMLUNUN UCUNDA!.."

İrili-ufaklı, gerici ve "ilerici"liği kendinden menkul tüm burjuva basının 1 Mayıs 1979'a hücum marşının güftesi buydu...

Tüm burjuva basın, bir tank paleti gibi ezici, bir süngü gibi sivri yüzüyle solunum ve sindirim sistemini namluyla donatmıştı. Beyinleri "tetik", kolları "kabza", ciğerleri "namlu" idi...

Emperyalizmle işbirliğinde 1918'ler defterine "mütareke basını" önsözünü yazdırmış burjuva basını 60 yıl sonra işçi sınıfına, emekçi halka "huzur namlusu" doğrultuyordu.

Hücum marşı nın güftesini bulan gazete de, son iki yıldır, zarar gösterip, vergi vermeyen, arkasında yerli-yabancı şirketler topluluğu barındıran Tercüman gazetesiydi...

Kesin karar verilmişti.

1 Mayıs 1979, işçi sınıfı mücadele tarihinden koparılıp atılacaktı.

1 Mayıs, İstanbul'da kutlanmayacaktı.

Gericisi ve "ilericisi" bunu paylaşıyordu.

Hem efendim niçin İstanbul'da kutlanması için ısrar gösteriliyordu?

İşte İzmir alanı kendileri için hazırlanmıştı. Gitsinlerdi oraya, kutlasalardı...

Bazı sendika yöneticileri ne güzel, ne anlayışlı davranmışlardı "İstanbul'da olmaz" denmişti, onlar da "peki" demişlerdi. Ve sonra bu anlayışlı halleri, sıkıyönetim komutanlığınca "takdirle" karşılanmıştı...

"Demokratik sol" CHP de bu konuda az uğraş vermemişti. CHP Genel Merkezi, İstanbul Milletvekili Metin Tüzün'ü DİSK'e göndermiş, "İstanbul'da ısrar göstermeyin, gelin İzmir'de kutlayın, biz de katılalım" demişti...

Fakat DİSK'te bu oyuna karşı çıkanlar olmuştu ve oyun bozulmuştu...

Türkiye İşçi Partisi ve işçi sınıfının yolundaki örgütler sonuna kadar kararlı ve dirençliydiler:

İşçi sınıfının bağımsız politikasına şartlar gölgesi düşürülemezdi...

1920'lerde İstanbul'larda kutlanan 1 Mayıs geleneği yaşatılacaktı.

1976'da 1 Mayıs heybeti yaşanmıştı.

1977'de burjuvazi, yerli-yabancı namlularıyla 36 yurtseverin kanı üzerine sofra kurmuştu. Taksim alanı 1 Mayıs alanı olmuştu.

1978'de 1 Mayıs alanında, işçi sınıfının heybeti dolmuştu gene.

1979'da kutlanması demek, 1 Mayıs'ın kurumsallaşması demekti. Ne yapıp-edip, bu önlenmeliydi...

Silah ve namlularla 29 saat evde tutulmağa zorlanan 4,5 milyonluk İstanbul halkının "mutluluğuna basın da yardımcı olacaktı!..

30 Nisan günü İstanbul gazeteciler Cemiyeti Başkanı Mustafa Yücel, 1 Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığının daveti üzerine komutanlığa gitmiş ve 1 Mayıs ve öteki günlerde basının üzerine düşen görevler üzerinde anlaşma sağlanmıştı...

İstanbul gazeteciler Cemiyeti başkanı Yücel, komutanlıkta edindiği izlenimleri gazetelere bildirdi: Basın birlik ve bütünlük içinde olmalıydı...

Zor günlerde de hep öyle olmamış mıydı?..

Kimin zor günleri?

Emperyalizmin, işbirlikçisi Türkiye kapitalizminin...

1977 1 Mayıs'ında katledilen 36 yurtseverin kanlarının hesabı sorulmamıştı. Burjuva basın bunun üzerinde durmayacaktı tabii.

6 ay önce Kahramanmaraş'ta faşist-emperyalist bir komployla yüzlerce kişinin kanına girilmiş, Kahramanmaraş cehennem haline getirilmişti ve henüz mahkeme başlamamıştı. Burjuva basın bunun üzerinde de durmayacaktı tabii. Hatta Kahramanmaraş olaylarının plan ve hesaplarının içinde olan gazeteler vardı...

Ve 1 Mayıs 1979 günü bu görünümde başladı.

Gazeteler "birlik ve bütünlük" gösterisi için o günkü haber ve manşetleri sabahtan hazırlamışlardı...

1 Mayıs alanı çift sıra tank kordonu altındaydı. Dikenli teller ve kum torbalarıyla süslenen bu kordon, burjuvazinin İstanbul halkının boynuna taktığı "kolye"ydi!..

Burjuva basının, 1 Mayıs 1979 görünümünden duyduğu heyecan doruk noktasındaydı...

Ama saatler biraz ilerleyince "kötü" haberler gelmeğe başladı.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, yönetici ve partili arkadaşlarıyla birlikte DİSK Genel Merkezinin önüne geliyordu. GENÇ ÖNCÜ Genel Başkanı Abdurrahman Atalay ve genç işçi sınıfı militanları da oradaydılar.

Haber gazete bürolarına geldiğinde, olayın üzerinde bile durulmak istenmedi. Boran polisler tarafından tartaklanıyor ve arkadaşları 1 saat süreyle meydan dayağından geçiriliyordu...

Olay yerinde bulunan bazı gazetelerin muhabirleri olayı gazetelerine geldiklerinde "vahşet" diye nitelendiriyorlardı. Dipçik ve cop darbelerinden yaralananlar vardı. Ama burjuvazinin sesi basın burada bir işe yaramıştı!

Yaralıların yaraları sağdan-soldan bulunan gazete kağıtlarıyla sarılıyor ve yerlerdeki kanlar kovalarla taşınan sularla yıkanıyordu..

Olayların gazete bürolarına ulaşması, hesapları bozdu.

Gerici çoğunluk "iyi olmuş" derken, olay burjuvazinin "ilerici" kolunun mutfaklarında "ucuz kahramanlık"şeklinde yorumlanıyordu. Ve bir-

BORAN VE TİP ÜYESİ 301 K

Halk, ... valnız bırak...

GÖZALTINA ALI...

Sakin bir gün

1 Mayıs tör...

olaysız geç...

Kınama yürüyüşü yapan Boran gözaltında

Solcuların ...

kursağında ...

Ülke sahipsiz değil

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞINA RAĞMEN İstanbul'da korsa miting yapmak isteyen 950 kişi

Halk 1 Mayıs'ı evlerde, fakat ordusunun verdiği güven içinde geçirdi

lik ve bütünlük içinde manşetler atıldı.

"- Sakin bir gün..."

Hemen hemen hepsi bu başlığı paylaşıyordu.

Ama öbürgün gazeteleri açıp haberleri okuyanlar burjuva basının içine düştüğü rezilliği ve paniği kavramakta gecikmedi.

"Sakin bir gün"ün altında 1000'i aşkın kişinin toplama kamplarına sevkedildiği ve TİP Genel Başkanı Boran'ın tartaklanarak gözaltına alındığı bildiriliyordu. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusuydu!..

"İlerici" Cumhuriyet'in hali ise daha da yürekler acısıydı. İlk baskılarında olaylara başlıklarda hiç yer vermiyor ancak daha sonra Boran'ın "kınama yürüyüşü" yaptıktan sonra gözaltına alındığını vermek zorunda kalıyordu...

Basın bir telörgü yumağı içindeydi.

Ama ak koyun-kara koyun 1 Mayıs 1979 sınavında iyot gibi açığa çıkıyordu. İşte o basın, bir ve bütündü!..

Aşşağılık burjuva sahnesinde perde paçavra gibi yırtılıyor ve hepsi bir engerek yumağı gibi ortaya çıkıyordu...

İşbirlikçi ve gericiler korosunun ötesinde, Cumhuriyet'in ikinci sayfasındaki malul cuntacı bir yazar, malum şarkısını okuyordu:

"- Sol parça-pörçüktü. Şimdi içerdeydi ama orada bile birleşemezdi!.."

1 Mayıs 1979'un paçavra basını daha sonraki günler olay ve olaylar üzerine derin ve sert bir duvar çekecekti...

İşçi sınıfına karşı "namlunun ucunda" başlayan hücum devam ediyordu.

Ve ikide-birde zevahiri kurtarmak için işçi sınıfının ölümsüz ozanı Nazım'ı hatırlayanlarla birlikte hepsinin yüzüne Nazım'ın ölümsüz sesi haykırılacaktı.

"Gözleri, kulakları, elleriyle,
ayaklarıyla,
han, hamam, apartıman ve
konaklarıyla,
16 sayfaları, baskı makinaları-
tanklarıyla,
çatal, pıçak, tabak ve bardaklarıyla,
yamak ve yardaklarıyla
hücuma kalktılar!..
Han, hamam, apartıman ve
konaklarınızla,
çatal, pıçak, tabak ve bardaklarınızla
hücuma kalktınız!
Hak varsa eğer,
hücuma kalkmak hakkınız..."

1 Mayıs 1979'un burjuva basını suçlu değildi! O, 1918 "mütareke" geleneğini yaşatıyordu.

Bu bir sınıf mücadelesiydi ve herkes saflarını almıştı. İşçi sınıfı da uluslararası geleneğini koşturuyordu. İşçi sınıfı 1977'deki 36 şehidini unutmayacak. 1 Mayıs 1979 unutulmayacaktı!..

Bu vahşete karşı gösterilen suskunluk rastlantı mı?

1 MAYIS 79

1 Mayıs'ın geleneksellleşmesinden beri her yıl olduğu gibi gene bir ay öncesinden başlayan burjuvazinin yoğun saldırılarıyla birlikte, bu yıl son günler düşünüldüğünde çok daha zorlu biçimde kutlandı emeğin bayramı.

DİSK'in İstanbul'la birlikte birkaç ilde 1 Mayıs kutlamaları için yasal girişimleri başladığının duyrulmasıyla, 1 Mayıs'ın nerede kutlanacağı ortada bir sorun varmışçasına tartışılmaya başlandı. Türlü öneriler geliştirildi. Ayrı kutlamaların tohumları serpildi.

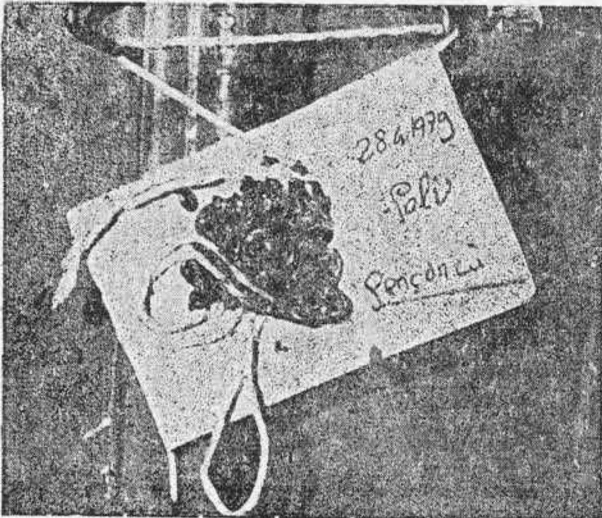
Türkiye İşçi Partisi'nin açıklamasıyla birlikte 1 Mayıs kutlamaları daha uygulanabilir tartışmalara dönüştü. DİSK'in kararlı tavrı takınmasıyla ve diğer kitle örgütlerine de çağrı yapmasıyla sorun aydınlanmaya başladı.

Gerçekte sorun yoktu. 1 Mayıs geleneksellleştiği biçimde, İstanbul'da kutlanacaktı. Ancak bunun "sorun" biçimine dönüşmesi burjuvazinin de tam istediği bir ortamı yaratmasına yardımcı oldu.

Bilimsel sosyalistlerin etkinliğindeki örgütlerin kesin tavırları sonuçta, İstanbul dışı kutlamalara hazırlananların bir süre için geri durmalarını ve bu kutlamaya katılacaklarını açıklamalarını getirdiyse de sonuç hiç te böyle olmadı.

1 Mayıs'a yaklaşılça, ayrı kutlamalar duyuruldu. Burjuvazinin "taktir" leri belirtildi. Ve bilinçli, yöneldiği yer çok açık olan saldırı başladı. İstanbul'da Türkiye İşçi Partisi'nin tüm lokalleri bir kaç kez arandı. İlk arama yapılan yerde bulunan parti üyeleri ve yasak yayın olarak ta diğer kimi yasal dergilerle birlikte GENÇ ÖNCÜ alındı. Gazeteler ertesi günü büyük resimlerle olayı aktardılar. Ve bu aramayı diğerleri izledi.

28 Nisan günü aynı saatlerde yapılan aramalarla da GENÇ ÖNCÜ'nün İstanbul bölgesindeki tüm şubeleri kapatıldı. Bir şubede aramaya gelenlerin hiç bir şey bulamamasına da "yasal" gerekçe uyduruldu. "Neden yasa dışı bir şey yok"du. Aramalar, tutuklamalar birbirini izlerken, Türkiye'nin tüm yörelerinde bilimsel sosyalistler, Genç Öncü'ler 1 Mayıs kutlamalarına hazırlanıyor, lokal içleri süsleniyor, posterler, kokartlar hazırlanıyordu.

Mühürlemenin gerekçesi: "Neden yasak bir şey yok?"

Tüm çalışmalar işçi sınıfının en yüce bayramını kutlamaya yöneltilmişti. İstanbul'a gitmek için hazırlıklar tamamlanmakta, bu arada yerel şubeler yasal kısıtlamalar yoksa çevrelerinde bildiriler dağıtarak katılımı yükseltmeye çalışmakta, ayrı kutlama yapacakların neye hizmet etmekte olduklarını anlatmaktaydılar.

1 Mayıs günü geldiğinde herşey emeğin bayramını en görkemli biçimde kutlamaya göre tamamlanmıştı. Türlü baskıların, yasa dışı girişimlerin de yarar sağlamadığı görününce burjuvazi yasal olmayan "sokağa çıkma yasağı" ilanından kaçınmadı. Hem de bunu halkından "çekinmeyen", demokratik hak ve özgürlüklere saygılı olduğunu açıklayarak yönetime gelmiş bir hükümet yapıyordu. Gerçekte bu son yasaklama halktan korkularını göstermekten başka bir şey de değildi.

1 Mayıs günü Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Boran ve Partililer Merter'de emeğin bayramını kutlamak üzere toplandılar. Onlara Genç Öncü Genel Başkanı Atalay ve Genç Öncü'ler de katıldı. 400 kişilik topluluk hep birlikte DİSK Genel Merkezi önüne geldi. Boran kısa bir konuşmayla 1 Mayıs'ı kutladı. 1977 1 Mayıs şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ve devlet terörü başlatıldı.

1 Mayıs günü Genç Öncü'ler yasa dışı baskıları tanımayarak 1 Mayıs kutlamaları için Kartal'da Şişli Pangaltı'da Bayrampaşa'da ve 1 Mayıs alanı biçimine dönüşmüş bulunan İstanbul'un diğer dört bölgesinde toplandılar. Tüm bölgelerde devlet terörüne karşı herhangi bir direnme göstermeksizin ve kolkola, en ufak ödün dahi vermeden 1 Mayıs'ı kutladılar. Tümü işkence yapılarak gözaltına alındı.

1 Mayıs sonrası da baskılar daha değişik biçimlerde sürdürülüyor. Türkiye İşçi Partisi veya Genç Öncü kartı

bulunan kişi derhal gözaltına alınıyor. Hiç bir gerekçe olmaksızın günlerce tutuklu bırakılıyor.

Tıpkı 1 Mayıs öncesi İstanbul'a girerken sosyalist oldukları için göz altına alınanlar, ya da kent sınırları dışına çıkarılanlar gibi bu günlerde de tüm yörelerde yasa dışı baskılar sürdürülmeye çalışılıyor.

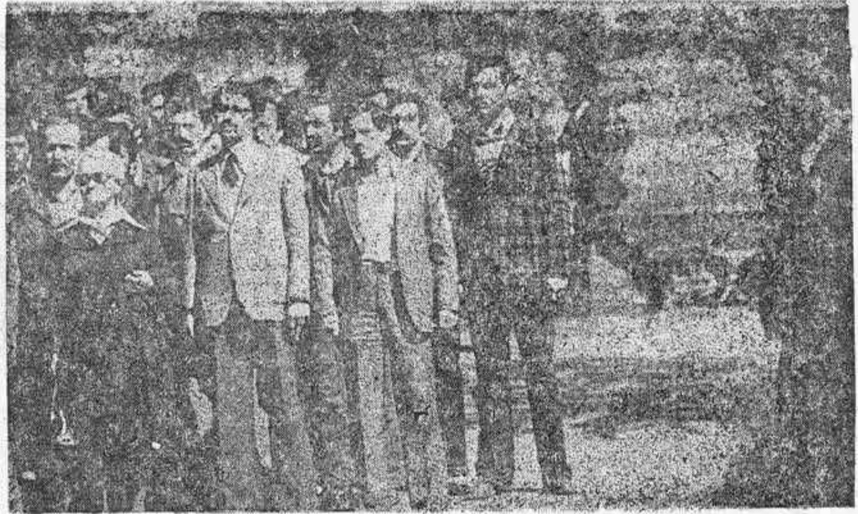
Ama "Anayasa'nın uyanık bekçiliği" olan bilimsel sosyalistleri, Genç Öncü'leri bunlarla uğrunda savaştıkları mücadeleden döndürmek, dünyayı tersine döndürmekle eş bir "mücadeleyi" gerektirir. Ülkenin demokrasisini tüm gerici faşist güçlere olduğu gibi, sosyal demokrat isimli hükümetlere karşı da korumak mücadelesi veren sosyalistler demokratik hak ve özgürlüklerinin bir adım bile geriletilmesine izin vermeyeceklerdir.

1 Mayıs'ta bunu en güzel biçimiyle kanıtlayanlar, demokrasinin katledilmesine, geriletilmesine karşı da en güzel mücadeleleri sergileyeceklerdir. Burjuvazinin kendi yasalarını çiğneyerek sürdürmeye çalıştığı baskıları en ufak yasal hakları bile kullanarak püskürteceklerdir.

Genç Öncü'ler şimdi de bu mücadelenin içinde tüm Türkiye'de yasal örgütlenmelerinin disiplini altında görev başındadırlar.

faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler

tuttuğu tabanca, gerçekte kendisine

1 MAYIS TUTUKLULARINA ÖZGÜRLÜK İÇİN İMZA KAMPANYASINA KATILALIM

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve tüm 1 Mayıs tutuklularına özgürlük için okullarda, fabrikalarda, işliklerde, tarlalarda,.. açılan imza kampanyalarına katılalım. Açılmamışsa kampanyayı başlatalım.

Toplanan her imza faşizme yönelen adımları atanların suratlarına inecek bir tokat olacaktır.

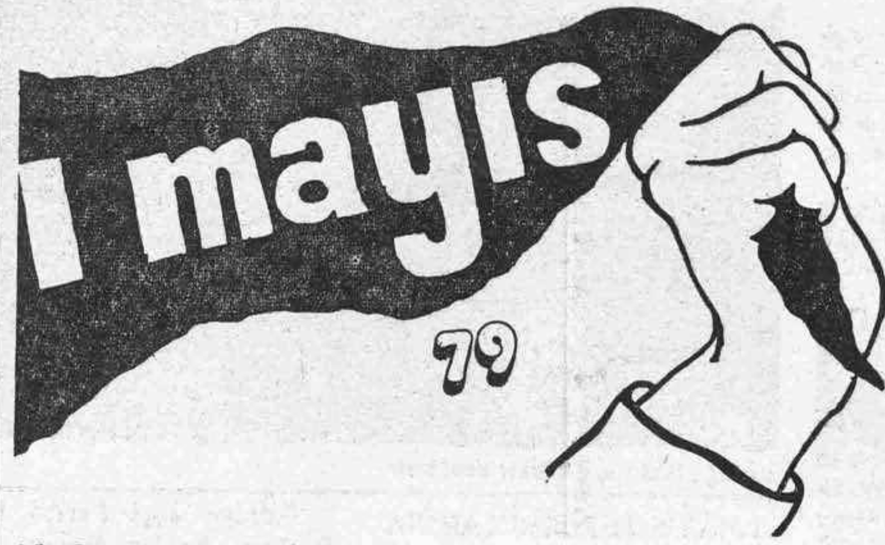
DAYANIŞMA İÇİN İLERİ

1 MAYIS TUTUKLULARIYLA DAYANIŞMA İÇİN BAĞIŞ KAMPANYASI AÇILDI

1 Mayıs öncesinde ve gününde tutuklananlar için tüm ilerici, demokrat, yurtsever kişi ve kuruluşların aktif dayanışmaya katılımları için bankada hesap açılmıştır.

Bir görev olan bu bağışlar, Ziraat Bankası, Ankara–Necatibey şubesindeki 5612 nolu Mesut Vural, Ümit Buğdaycı hesabına yatırılabilmektedir.

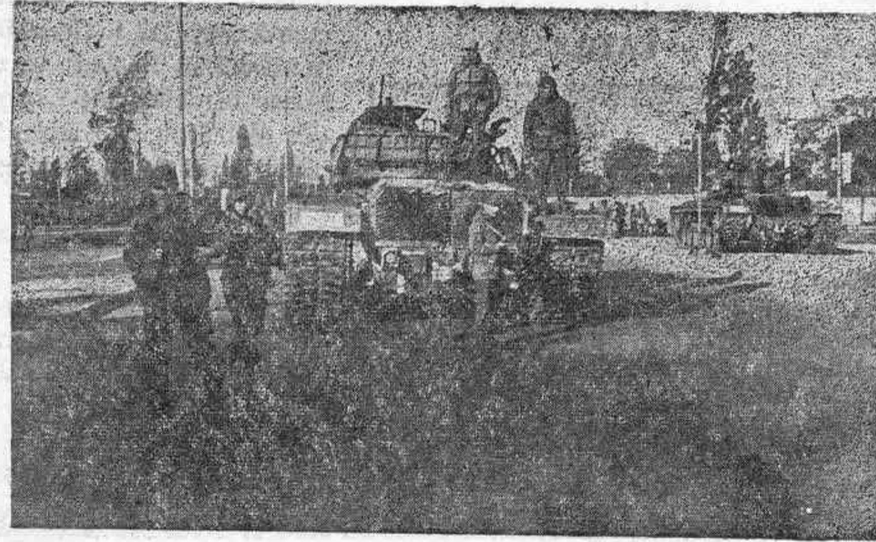

1 MAYIS 79, YAŞASIN 1 MAYIS

Yasa dışı yasaklar tanınmaz

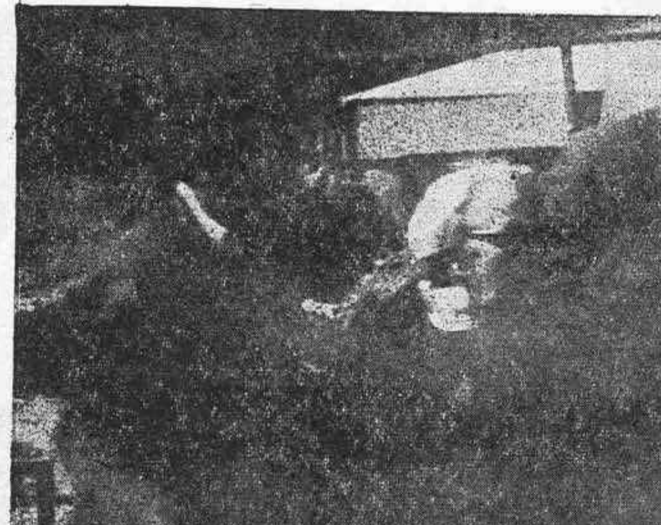

Halkını koruyan hükümetin kendi halinde "önlemleri"

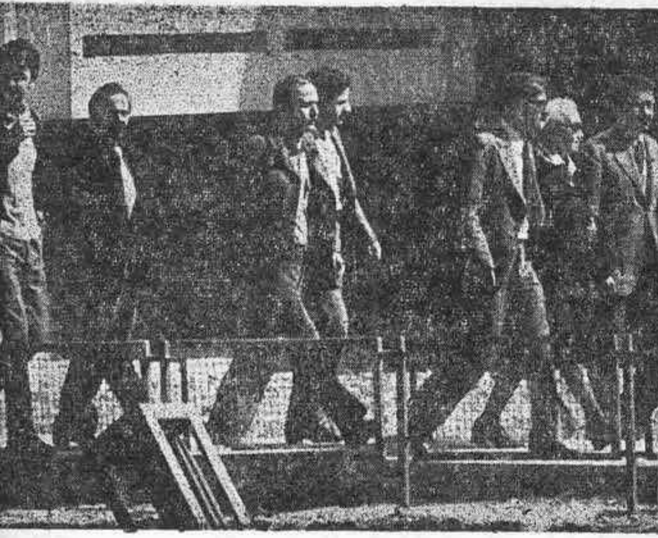

Ödünsiz direnç

Hesabı sorulur

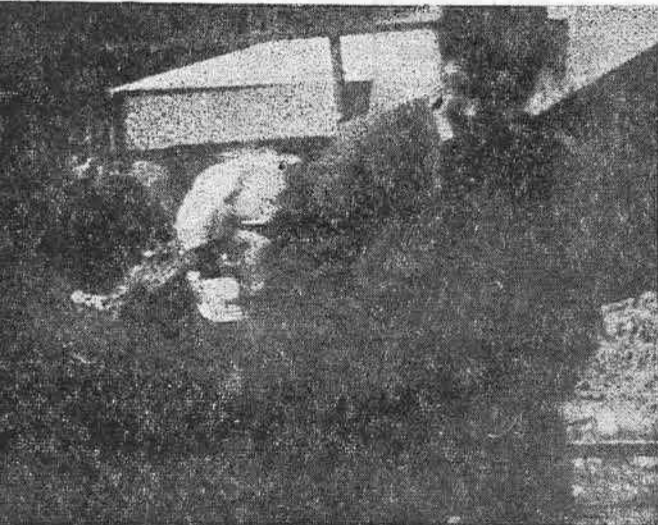
...anınmaz

Demokrasi mücadelesinde kararlı adımla...

10 MAYIS 79. TÜM 1 MAYIS TUTUKLULUKLARINA ÖZGÜRLÜ...

1 Mayıs 1929 Mucizesi!
Güvenlik Polisi siper etmiş göğsünü
Kızıl saldırganlara karşı.
O kızıllar ki her delikten, her çatıdan
Kurşun yağdırmaktalar gözleri kanlı
Neyse ki polis kahramanca korudu güvenliği
Diye yazdı polis raporları..
Binlerce kurşun vızıldarken
Polis, soğukkanlılıkla ve şefkatle
ve nezaketle boşalttı caddeleri..

Derken Berlin Komutanının sesi duyuldu,
Titriyordu sesi konuşurken:
"Biz de ateş etmek zorundayız artık
Yoksa tek polis kalmayacak hayatta.
Yalnız, sırf güvenliği korumak için ha,
Yani sakın hedefe değil, havaya!"
Bir iki kurşun vızıldadı sadece.
Ve kesildi hemen ateş.
Ortalık süt liman
Bu kadar müşfik davrandı polis işte.

Ardından, olay yerine bakıldı ki
Birçok ölü yatıyor,
Bir o kadar da yaralı, bu da ne!
Kahraman güvenlik kuvvetleri
Kendi mevcutlarını saydılar, endişeyle,
Ama hayır, polisler tastamam hayatta.

Ya bu yerde sıra sıra yatanlar? Hepsi işçi!
Bir tek polis yok içlerinde..
İşte 1 Mayıs 1929 "Mucize"si..

Erich Weinert (İşçi Tiyatroları'ndan)
(Not: 1929 da olan bu olayda, işçiler hiç bir karşı direnme göstermemiş, disiplinli biçimde kolkola yürümüş, ateş karşısında da dağılmadan, saldırmadan, yürümelerini sürdürmüşlerdir. Ölü sayısı belirtilmemektedir.)

GENÇ ÖNCÜ GENEL BAŞKANI ABDURRAHMAN ATALAY GÖZALTINA ALINMASI SIRASINDA VE SONRASINDA GÜVENLİK KUVVETLERİNİN COP, DİPÇİK VB. ARAÇLARLA SALDIRILMASI SONUCU SAĞ BACAĞI VE KALÇASINDAN CİDDİ BİÇİMDE SAKATLIK GEÇİRMEKTEDİR. ABDURRAHMAN ATALAY'IN TIBBİ GÖZETİME ALINMASI YASALARIMIZ VE T.C. DEVLETİNİN ALTINA İMZA ATTIĞI ULUSLARARASI BİLDİRGELERİN ZORUNLU GEREĞİDİR.

YASAL MAKAMLARI, BU ZORUNLU GÖREVLERİNİ YERİNE GETİRMELERİ İÇİN UYARIYORUZ.

A. ATALAY VE TÜM GENÇ ÖNCÜ YÖNETİCİLERİNE,

ÜYELERİNE ÖZGÜRLÜK

1 Mayıs 77, 1 Mayıs 79'da yaşıyor

1 Mayıs '79

türkiye için miheng taşıdır

1 Mayıs Türkiye'de kitlesel biçimde kutlanılır olduğundan beri her yıl, büyük sancılar içine girilmekte, burjuvazi tüm olanaklarını da kullanarak emeğin bayramını engellemeye çalışmaktadır. Bu sancılı ortam bu yıl 1 Mayısın geleneksel kutlanma ve işçi sınıfının başkenti olma özelliği taşıyan İstanbul'da sıkıyönetimin varlığı ile daha da artmıştır.

Sonuçta burjuvazi son kozuna kadar oynamak durumuna gelmiş, sokağa çıkmayı yasaklamış, üstü pek te kapalı olmayan biçimde vur emri çıkartmış, buna karşılık Türkiye İşçi Partisi'nin yönlendirici ağırlığında DİSK giderek artan bir tempoda kararlılığını belirlemiştir.

DİSK'in, geçen yıllardan da farklı bir konumda bulunması, üzerinde faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler özel sayısında oldukça geniş biçimde durulan nedenlerle, ön hazırlıklar son on, on beş güne sığacak bir yoğunlukta gelişmiştir. Ancak Türkiye İşçi Partisi'nin 16 Nisan tarihli MYK bildirisiyle dile getirdiği görüşleri ortamı aydınlatmaya başlamış, değişik gruplar kısa süre sonra tavır belirleyici eylemlere girişmiştirler.

TİP bildirisinin etkisinin yayılmasıyla kararı "içtenlikle" desteklediklerini açıklayan kimi grupların 1 Mayıs miheng taşına çarpınca ortaya çıkardıkları acube ilginç

olmuştur.

Bunlardan en önde geleni, doğaldır ki sıkıyönetimin, bakanların "takdir duyguları"nı kazanan ve 1 Mayıs'ı İzmir'de "kitlesel" biçimde "çiçek bayramı" olarak kutlayan İGD ve yandaşlarıdır. 14 gün içinde dönmekten başlarını da iyice döndürdükten sonra 30 Nisan tarihli gazetelere ilan vererek "İzmir'e giden" oportünistler, olayın en başından beri içinde oldukları hesabı gerçekleştirdiklerini ummaktadırlar. Ancak tasfiye edilen sendikaların da ortak edildiği bu gösteri, işçi sınıfının birliğini en az DİSK üst yöneticileri kadar baltalayıcı, daha da önemlisi, teslimiyetçi ve İstanbul'da düzenlenen kutlamalarda yaratılan devlet terörüne destek olucudur.

1976'dan bu yana 1 Mayıs meydanlarından atılmış olan maocularla ortaklaşa 1 Mayıs kutlamaya kalkışan Devrimci-Yol'da sıkıyönetimce takdirlerle karşılanmış, teslimiyet özelliğiyle İGD'nin ortağı olmuştur. Ancak daha da önemlisi yayınladıkları "1 Mayıs '79" başlıklı "Devrimci Öğretmen" dergisinden yapılacak alıntılarda görülecektir. Burada, "Yürüyün üstüne sıkıyönetimin!" başlığı kullanıp, yayınladıkları miting listesinde bulunan Tunceli'yi, bu il sıkıyönetim kapsamına alınınca alelacele çıkarıp, 29 Nisan tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınladıkları listede boşluğu ortadan kaldıramayacak düzeyde telaşa düşüp, meydanlarda "kükremeleri"dir. Kitle örgütleri ortak toplantısında "İstanbul'da kutlanmalıdır önerisine Dev-Genç Genel Başkanı şöyle karşı çıkmıştır: "100 kişi bile toplayamayız, biz taahütte bulunamayız". Sonuçta ortak dilek olarak İstanbul önerisine katılmaktan da kaçınmayan, bu tabanlarına bile güvenemeyen grup demokrasi mücadelesi konusunda yeniden düşünmeli, şu anda içinde bulunduğu gerici konumdan sıyrılmaya çalışmalıdır.

Bunların yanı sıra diğer gruplara etken olan eğilim de politikasızlıklarından kaynaklanmıştır. Kurtuluş, GEB tam bir politikasızlık sonucu ne yaptıklarını kendileri de bilemez durumdadırlar. Kurtuluş, son ana kadar ve 30 Nisan tarihli Cumhuriyet gazetesine verdiği ilanla da duyurduğu gibi İGD nin mitingine katılacakken, son anda 1 Mayıs tarihli aynı gazeteye verdiği ilanla Dev-Yol, Halkın Kurtuluşu mitingine dönmüştür. Gerçekte tabanlarında oldukça güçlü bir eğilmin İstanbul'da bilimsel sosyalistlerle birlikte kutlamalar katılmak olmasına karşın, bunu bastırmaları ve gittikleri yer kendileri için diğer gruplara söylenenlere ortakolma noktasıdır. Ancak İstanbul'da bu geri tavrı aşarak 1 Mayıs günü kutlamalara katılan bir eğilimin varlığı kendileri için onur veren bir tutum olmuştur.

Genç Emekçiler Birliği ise Ankara ve İstanbul'da bilimsel sosyalistlerle birlikte davranış içinde olacağını belirtirken, İzmir'de "çiçek bayramı"na katılarak ve 1 Mayıs günü İstanbul kutlamalarında yer almayarak politikasızlığının kurbanı olmuştur. Şu anda bulundukları oportünist konum kendileri için onur verici olmamaktadır.

TSİP ve diğer SGB için de söylenecekler gerçekte, bunların baştan sona kararlı biçimde İstanbul kutlamalarından yana olmalarına karşı 1 Mayıs günü alanlara çıkmamakla düştükleri teslimiyet noktasıdır. Ancak belirlenmelidirki her iki grup ta kararlı tutumlarını sürdürselerdi kazanacak olan demokrasi mücadelesi olduğu kadar, kendileri de olacaktı.

Bu kısa özetleme demokrasi cephesi içinde yer alabilecek tüm grupların tutum ve davranışlarını gözden geçirmeleri gereğini ortaya koymaktadır. Ama asıl görev tabanlarındaki insanların bu 1 Mayıs miheng taşından dersler çıkarmaları, bilimsel sosyalist saflardaki yerlerini zaman geçirmeksizin almalarıdır. Bilimsel sosyalistler, Genç Öncüler bu konuda olabildiğince açık bir davranış içinde olacaklardır. Hem örgütlü birleşik gücün yaratılması hem de bilimsel sosyalist saflarda kazanılacak yığınlar konusunda.

ARTVİN-MURGUL
RİZE
GİRESUN
SAMSUN
SULUOVA
KAYSERİ
KIRŞEHİR
NİĞDE
KONYA EREĞLİSİ
TUNCELİ
İSKENDERUN
TARSUS
ALANYA
BURDUR
DENİZLİ
UŞAK
MUĞLA
ÖDEMİŞ
İZMİR (KARŞIYAKA)
SOMA
BALIKESİR
BURSA
ESKİŞEHİR
ZONGULDAK
ÇORLU
KIRKLARELİ
EDİRNE

"Sıkıyönetime karşı ileri"!

30 YERDE 1 MAYIS MİTİNGLERİ YAPILIYOR

1 Mayıs, ülkenin dörtbir tarafındaki miting, toplantı ve yürüyüşlerle kutlanıyor. 30 yerde bütün halk güçlerinin katılacağı 1 Mayıs miting ve yürüyüşleri düzenlendi.

NOT: DEV-GENÇ MİTİNGLERİ DESTEKLEMEKTEDİR.

MİTİNG YAPILACAK YERLER:

Artvin - Murgul
Rize
Giresun
Samsun
Suluova
Kayseri
Kırşehir
Niğde
Konya Ereğlisi
İskenderun
Tarsus
Alanya
Kumluca
Burdur
Denizli
Uşak
Muğla
Ödemiş
İzmir(Karşıyaka)
Soma
Balıkesir
Bursa
Eskişehir
Zonguldak
Çorlu
Kırklareli
Edirne

I MAYIS'A ÇAGRI

İşçi sınıfı ve tüm emekçilerin -Birlik, dayanışma ve mücadele günü- olan 1 Mayıs, İzmir'de kutlanacaktır. Tüm ilericileri yurtseverleri ve devrimcileri, tüm halkımızı 1 Mayıs'ta Konak Alanında sıkılı tek bir yumruk olmaya çağırıyoruz.

Haydi 1 Mayıs 1979'a
Haydi İzmir - Konak Alanına.
Kemal Türkler, T. Maden-İş Genel Başkanı
Metin Denizmen, Bank-Sen Genel Başkanı
Cevat Özbasırcı, Baysen Genel Başkanı
Nuri Şimşek, Enerji-İş Federasyonu Genel Başkanı
Erdoğan Şenel, Beton-İş Genel Sekreteri
Saadettin Ülfer, Tüm Has-İş Genel Başkanı
Cemal Kırıl, Halk Der-İş Bölge Temsilcisi
Vedat Yurt, Petrol-İş İzmir Şubesi Başkanı
Mehmet Çavuş, Yeni Haber-İş Sendikası İzmir Bölge Temsilcisi
Ömer Dinçer, TÜMİS İzmir Şubesi Başkanı
İmam Kaya, İplik-İş İzmir Şubesi Başkanı
Talip Aslan, Ege Köy-Der Genel Başkanı
Fevzi Şölt, Makina Mühendisleri Odası Genel Başkanı
Kemal Sevim, Halk-Koop Ankara Birlik Başkanı
Sedat Özkol, İnşaat Mühendisleri Odası Genel Başkanı
Güner Elçin, Mimarlar Odası İzmir Şubesi Başkanı
Prof. Altan Kayan, İzmir Tabib Odası Başkanı
Işık Boyacıgiller, Eczacılar Odası İzmir Şubesi Başkanı
Erkan Ozal, TRT-DER Genel Başkanı
Hasan Fehmi Mavi, TUS-DER Genel Başkanı
Tuncay Sezer, TUMAŞ İzmir Şubesi Başkanı
Metin Aydoğan, TUTED İzmir Şubesi Başkanı
Cemal Erdem, Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi Başkanı
Osman Koçak, Enerji-Der Genel Başkanı
Hasan Ayhan, Genel-Der Genel Başkanı
Abidin Sökmen, Haber-Der Genel Başkanı
Olgun Öncül, Tüm Zerbank-Der İzmir Şubesi Başkanı
Tamer Kandemir, Ege Zab-Der Sekreteri
Mehmet Çerezcioğlu, TİSAN İzmir Temsilcisi
Muhsin Deli, Gib-Der İzmir Şubesi Başkanı
Veli Uluğ, PTT-Der İzmir Şubesi Başkanı
Ali Hikmet Ulu, Bank-Der İzmir Şubesi Başkanı
Aulay Arsan, Bayındır-Der İzmir Şubesi Başkanı
Galip Çevik, Müzik-Der Genel Başkanı
Berin Önger, İlerici Kadınlar Derneği Genel Başkanı
S. Muhtar Sokucu, İlerici Gençler Derneği Genel Başkanı
Yurdar Kayran, İlerici Liseliler Derneği Genel Başkanı
Ali Albayrak, Kogef-İzkoj Sekreteri
Levent Gedik, Dev-Gör İzmir Şubesi Başkanı
Ali Koçer, Dev-Lis İzmir Şubesi Başkanı
Mahmut Agamolla, İz. DDKD Başkanı
Adnan Akyıldız, GEB İzmir Temsilcisi

BİLİMSEL SOSYALİSTLER
GÖREVLERİNİ YERİNE GETİRDİLER.
DİĞERLERİ?

"Biz aşağıda isimleri bulunan örgütler olarak 1 Mayıs'ın tüm dünyada işçilerin, emekçilerin ve tüm çalışanların birlik dayanışma ve mücadele günü olduğunu, işçiler ve emekçi halkların şehitler vererek yıllardan beri fiilen bu demokratik hakkı kullandığının bilincinden hareket ederek:

"1- İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı iktidarın ve baskı güçlerinin tüm engellemelerine rağmen, İstanbul'da 1 Mayıs Alanı'nda kutlamakta kararlı olduğumuzu,

"2- Bu kararlılığımızın gereği olarak 1 Mayıs Alanı'ndaki kutlamaya geniş şekilde katılacağımızı,

"3- Kazanılmış ve yıllardan beri kullanılmış olan bu en demokratik hakkı kullandırmamak ve geri almak için günlerden beri yoğun çaba harcayan çevrelerin ve özellikle sorunu DİSK ile sıkıyönetim arasındaki bir sorunmuş gibi sunmaya çalışarak sorumluluktan kurtulmaya çalışan Başbakan'ın tavrını protesto ettiğimizi,

"4- Temel hak ve özgürlüklerin, temel hak ve özgürlükler ortadan kaldırılarak korunamayacağına olan inancımızı,

"5- Bölücülük yaygaraları ile ırkçı, şoven baskıların artırılmasını amaçlayan sıkıyönetim uygulamasının uzatılmasına ve kapsamının genişletilmesine karşı olduğumuzu kamuoyuna duyururuz.

"DİSK, TÖB-DER, TMMOB, TÜM-DER, TÜTED, TÜMAS, DDKD (İst. Bölge Sekreterliği), TÜM-ZER BANK-DER, ANKARA DEVRİMCİ KADINLAR DERNEĞİ, DEV-GÖR, ASKD-DER, SOSYALİST GENÇLİK BİRLİĞİ, İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ, GEB, EKB, TÜRKİYE ZİRAATÇILAR DERNEĞİ, DEV-GENÇ, TD-GDF, ÇAĞDAŞ GAZETECİLER DERNEĞİ, DKDF, TİB, DEV-GENÇ(DGF), SOSYALİST GENÇLER BİRLİĞİ, DHKD, DÖB, EMEKÇİ-DER, PTT-DER, GENÇ ÖNCÜ

24. Nisan. 1979

ATEŞ BOYLARINDAN'KORDON BOYLARINA

fașizme karşı GENÇ ÖNCÜler

ÇAĞRI

İşçiler, emekçiler,

I MAYIS'TA

Konak'ta

omuz omuza

olalım.

Saat: 09.00

KURTULUŞ

ÇAĞRI

İşçiler, emekçiler

I MAYIS'TA

KARŞIYAKA - ALAYBEY'de

omuz omuza

olalım.

Saat: 12.00

NOT: Dünkü İlânımız Geçersizdir.

KURTULUŞ

Politikada politikasızlık

DİYARBAKIR'DA "1 MAYIS"I
29 NİSAN'DA KUTLAYANLAR

Diyarbakır'da İGD ve DDKD 1 Mayıs'ı ayrıca kutlamayı kararlaştırmışlardı. İstanbul dışında bir ilde kutlamanın neye hizmet olduğu umurlarında bile değildi.

Miting izni için başvurduklarında meydanın 1 Mayıs günü başka bir grupça "tutulduğu" öğrenildi.

Ama önemli olan 1 Mayıs'ın "kutlanmasıydı". Çözüm bulundu:

29'unda "1 Mayıs'ı kitlesel olarak kutlamak". Böylece "büyük" bir sorun, çok "başarılı" biçimde çözümlenmiş oluyordu.

türkiye işçi partisi

16 Nisan 1979

«1 MAYIS bütün ülkelerde emekçilerin her koşulda gösteriler yaparak dayanışma, birlik ve mücadele azmini dile getirdikleri bir bayram niteliğindedir.

«Bundan önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da 1 MAYIS'da kitlesel gösteriler düzenlemek Türkiye emekçilerinin en doğal haklarıdır. Bu hakkın kullanılmasını engellemek amacına yönelik bütün girişimler anti-demokratiktir, Anayasa'ya aykırıdır. Hükümetin görevi bu demokratik hakkın kullanılmasını engelleyecek her türlü saldırı ve provokasyona karşı önlem almaktır. 1977 1 MAYIS'ında silahsız, saldırısız gösterinin üzerine ateş açılmasından zamanın iktidarı sorumludur.

«Türkiye'nin içinde bulunduğu bugünkü ortamda işçi sınıfının ve demokratik güçlerin kazanımlarının korunması; emperyalizme, faşizme, gericiliğe ve azgınlaşan saldırılara karşı emekçi kitlelerin sesinin duyurulması ancak İstanbul'da ve 1 MAYIS ALANI'nda düzenlenecek gösterilerle yerine getirilebilir.

«Son yıllarda geleneksel olarak DİSK tarafından düzenlenen ve ülke çapında emekçilerin katılmasıyla özel bir anlam ve güç kazanan 1 MAYIS gösterilerinin İstanbul dışına nakledilmesi anti-demokratik baskılara teslim olmaktır. Ülke çapında katılımla İstanbul'da ve 1 Mayıs Alanı'nda yapılacak kitlesel gösteriyi zayıflatacak girişimlerle demokratik güçleri bölmek de emperyalizmin ve burjuvazinin planlarına hizmet anlamına gelecektir.

«Gösterileri düzenleme sorumluluğu üzerinde bulunan DİSK ve bağlı sendikalarla birlikte bütün demokratik güç ve örgütler, anti-demokratik engellerin aşılarak 1 MAYIS gösterilerinin 1 MAYIS ALANI'nda en görkemli şekilde gerçekleşmesi için gerekeni yapmak görevi ile karşı karşıyadırlar.

«DİSK Genel Başkanı da 1 MAYIS'ın İstanbul'da düzenleneceğini yeniden belirtmiştir. Şimdi yapılması gereken, gösteri programının derhal açıklanarak en geniş kitlelere ulaştırılmasıdır.

«MERKEZ YÖNETİM KURULU'muz, bu görevin gereğini yerine getirmek üzere bütün üyelerini bağlı oldukları sendikalar ve kitle örgütlerinde bu yolda çaba göstermekle görevli kılmıştır.»

behice boran'ın 1 mayıs demeci

Önce 1 Mayıs'ın kutlanması yasaklandı. Bunun ardından da sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Beş milyonluk bir kentte yaşamı otuz saat felce uğratacak bir biçimde peşin vur emriyle, otuz metreden fazla yaklaşıldığında ateş açma tehdidiyle İstanbul halkının sokağa çıkması yasaklandı.

Aynı zamanda partimizin dördüncü kuruluş yıldönümü olan 1 Mayıs 1979 gününü kutlamak için kiraladığımız Spor ve Sergi Sarayı'nı tarafımıza verilmesi yasalara, hukuka aykırı baskıları sonucu toplantıya üç gün kala engellendi, ardından da resmen yasaklandı.

Çok sık sıkıyönetim dönemleri yaşayan ülkemizde bile görülmemiş, aklın alamıyacağı bir yasal tedhiş havası estirilmek isteniyor. Niçin? İşçi ve emekçilerin silahsız ve saldırısız yapmaya hazırlandığı ve geçmişte yaptığı 1 Mayıs kutlama törenlerini önlemek için.

O 1 Mayıs törenleri ki, bu konuda işçi sınıfımız hükümetten davacıdır, Mayıs 1977 toplu kırımının katillerinin bulunup adalete teslimini hükümetten haklı olarak hala beklemektedir.

Yaratılan durum hiç bir "özgürlükçü hukuk devleti", "özgürlükçü demokrasi" anlayışıyla bağdaşmaz. Demokrasiye, insan haklarına, anayasaya aykırıdır. Huzur ve sükunun sağlanması bahanesiyle işçi sınıfımız üzerindeki baskılar yoğunlaştırılmakta, bu sınıfın hak ve özgürlükleri uğrunda yürüttüğü mücadele kırılmak istenmektedir.

Hükümetin sıkıyönetim aracılığıyla yürüttüğü anti-demokratik baskı politikasını, uyanık bekçiliğine anayasanın emanet edildiği yurttaşlardan biri olarak, protesto ediyorum. Bu protestomu dile getirmek için 1Mayıs 1979 günü sokağa çıkıyorum.

faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler

ŞİLİ HALK CEPHESİ'NİN TÜRKİYE İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMASI

● Şili Halk Cephesi temsilcisi Sergio Pablette 1 Mayıs olaylarının sonrasında, 4 Mayıs'ta verdiği demeçte şunları söyledi: "Bağımsızlık ve demokrasi şevklerine yakından tanık olduğum DİSK'li ve TİP'li arkadaşlarımızın Şili'dekine benzer baskılara maruz bırakılmasını tepki ile karşılıyor ve protesto ediyoruz.

DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU VE AVRUPA SENDİKALARI 1 MAYIS ÖNCESİ VE SONRASINDA ENTERNASYONALİST DAYANIŞMANIN GÜZEL ÖRNEKLERİNİ SERGİLEDİLER

● Dünya Sendikalar Federasyonu DSF, 1 Mayıs öncesi, emeğin bayramının yasaklanma girişimlerine karşı Başbakan Ecevit'e "girişimlerin derhal durdurulması"nı isteyen bir telgraf göndermiş, DİSK'li işçilerle olan dayanışmasını en açık biçimde duyurmuştu. 1 Mayıs sonrasında da gelişen olaylar karşısında işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının gereği olan aktif biçimde yardım dileklerini iletmeleri de Türkiye işçilerinin yalnız olmadıklarının en güzel biçimde kanıtlanması oldu.

ULUSLARARASI DEMOKRATİK HUKUKÇULAR DERNEĞİ'NİN PROTESTOSU

● Ancak Şili'deki faşist diktatörlüklerde görülen çağ dışı uygulamalar Türkiye'de de görülmeye başlamıştır. Kendine demokratik diyen bir hükümetin 1 Mayıs'ın kutlanmasını yasaklaması, işçileri, ilericileri tıpkı Şili'de olduğu gibi stadlara doldurması şiddetle kınanacak bir olaydır."

AVRUPA SOSYAL DEMOKRATLARI'NIN ECEVİT'E DUYURULARI

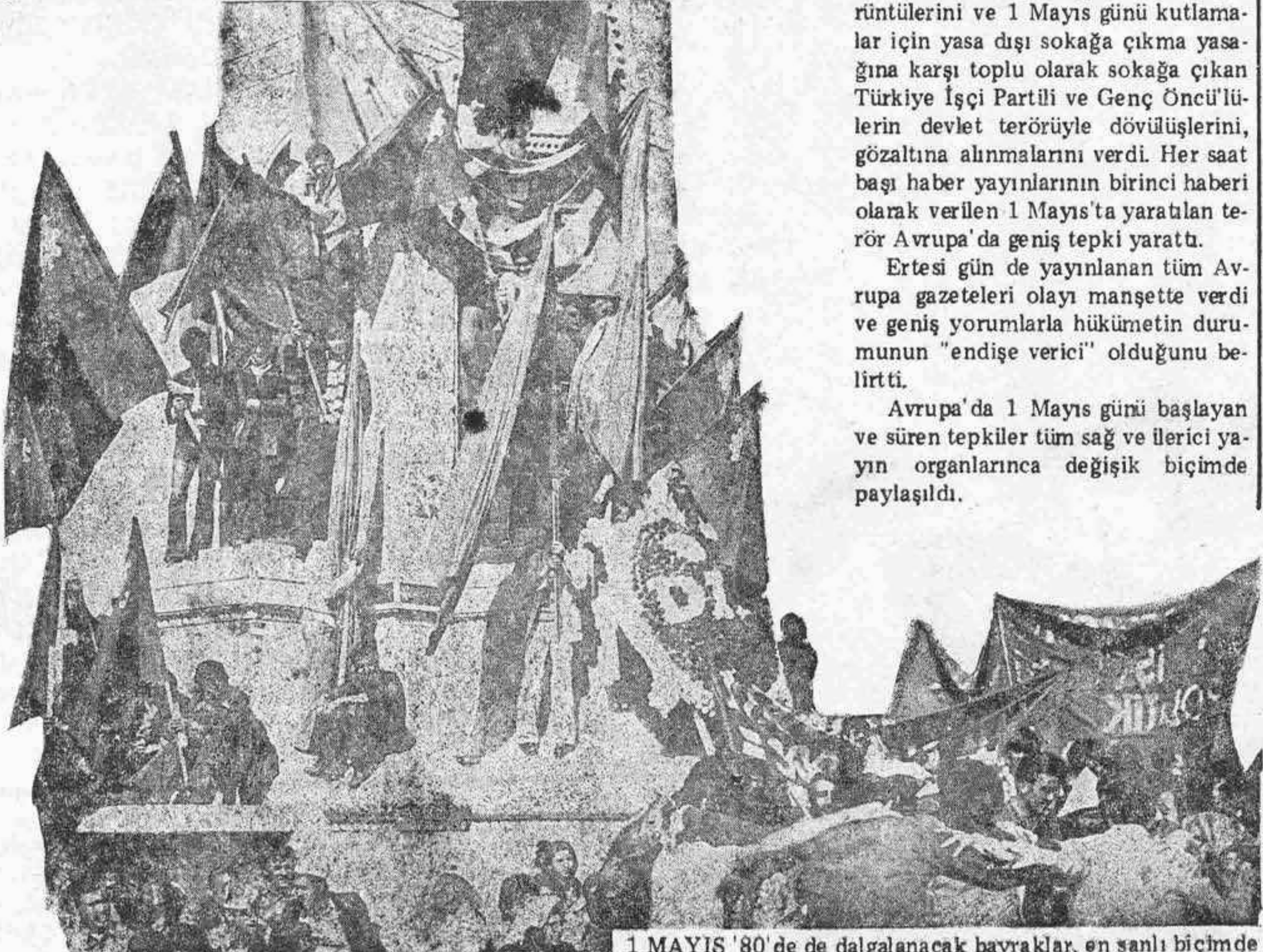
● Avrupa Parlamentosu sosyalist grup yöneticilerinden olan Hollanda'lı sosyal demokrat Peter Dankert "Tutuklanan sendika yöneticileri ve Parti liderleri serbest bırakılmadığı takdirde Türkiye 71 - 73 dönemindeki ortama dönebilir" diyor ve tüm tutukluların derhal serbest bırakılmasını istiyordu. Protesto sesleri Belçika'nın diğer yörelerindeki partilerden de yükseliyor ve Flaman, Valon sosyalist partileri de aynı isteme katılıyordu.

1 MAYIS GÜNÜ SAAT 12.00'DAN BAŞLAYARAK TÜM DIŞ BASIN İSTANBUL'DAKİ GELİŞMELERİ DUYURDU

● Alman, Fransız, Belçika ve Hollanda televizyonları İstanbul'un askeri kordon altında, işgale benzer görüntülerini ve 1 Mayıs günü kutlamalar için yasa dışı sokağa çıkma yasağına karşı toplu olarak sokağa çıkan Türkiye İşçi Partili ve Genç Öncü'lülerin devlet terörüyle dövülüşlerini, gözaltına alınmalarını verdi. Her saat başı haber yayınlarının birinci haberi olarak verilen 1 Mayıs'ta yaratılan terör Avrupa'da geniş tepki yarattı.

Ertesi gün de yayınlanan tüm Avrupa gazeteleri olayı manşette verdi ve geniş yorumlarla hükümetin durumunun "endişe verici" olduğunu belirtti.

Avrupa'da 1 Mayıs günü başlayan ve süren tepkiler tüm sağ ve ilerici yayın organlarınca değişik biçimde paylaşıldı.

1 MAYIS '80'de de dalgalanacak bayraklar, en şanlı biçimde faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler

1 MAYIS

TUTUKLULARIYLA

DAYANIŞMA

İÇİN İLERİ

1 MAYIS 79'DA TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ, EMEĞİN BAYRAMINI KUTLAMASI SIRASINDA BU ONURLU GÖREVİ YAPARKEN, YASA DIŞI GÖZALTINA ALINAN VE TUTUKLANMAYA BAŞLANAN TÜM TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, GENÇ ÖNCÜ, DİSK ÜYELERİYLE HER ALANDA EN SICAK DAYANIŞMAYI BAŞLATMAK, GELİŞTİRMEK; DAYANIŞMAYI ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜCE DÖNÜŞTÜRMEK TÜM İLERİCİ, DEMOKRAT, YURTSEVER KİŞİ VE KURULUŞLARIN GÖREVİDİR.

BUGÜN, İLERİCİ, DEMOKRAT, YURTSEVER KESİMLERİN ÖNÜNDEKİ BİRİNCİ GÖREV, BEHİCE BORAN, ABDURRAHMAN ATALAY, ABDULLAH BAŞTÜRK VE TÜM 1 MAYIS TUTUKLULARININ ÖZGÜRLÜKLERİNE KAVUŞMALARI İÇİN MÜCADELE ETMEKTİR. BU GÖREVLE İLGİLİ OLARAK DİSK, TÖB-DER, TÜTED, DİSK'E BAĞLI SENDİKALAR, TSİP AÇIKLAMALAR YAPARAK GİRİŞİMDE BULUNMUŞLARDIR. İSTANBUL BAROSU BAŞKANI, TÜRK TABİPLER BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ; SAVUNMA HAKKININ KISITLANDIĞI, İŞKENCE YAPILDIĞI GERÇEKLERİNDEN HAREKETLE HÜKÜMET DÜZEYİNDE GİRİŞİMDE BULUNMUŞLARDIR. DİĞER KİTLE ÖRGÜTLERİNİN DE BENZER GİRİŞİMLERE BAŞLAMAKTA OLDUĞU GÜNLERDE, İMZA KAMPANYALARIYLA, HÜKÜMETE YOLLANAN PROTESTO MESAJLARIYLA, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ VE GENÇ ÖNCÜ'YLE AKTİF DAYANIŞMAYLA ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜCÜN YENİLMEZLİĞİNİ GÖSTERMEK İÇİN İLERİ. TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ VE GENÇ ÖNCÜ İLE DAYANIŞMA İÇİN İLERİ.

---

faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler • Aylık Siyasi Gençlik Dergisi • Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hasan Keskin • Adres: Hürriyet Bulvarı, Karaosmanoğlu işhanı kat 5/503 Basmane, İzmir • Fiyatı: 10 TL, Abone 6 Aylık: 60 TL., Yıllık: 100 TL, Yurt Dışı 2 katıdır • Posta Çeki No'su: Gürbüz Özaltınlı 114715 - Ankara